

[Lembourn.]

undersøge muligheden for på nordisk basis at få en mand på pladsen. Det er man allerede inde på; jeg tror, det er et godt princip, og at vi skal stræbe imod det overalt, hvor vi arbejder i u-landene, en mand på pladsen, som kan hjælpe de frivillige i første omgang.

Ud fra disse betragtninger kan jeg altså tilsige vort velvillige medarbejde til dette lovforslag. Det kan være svært igennem den anspændte indenrigspolitiske debat at høre en u-landsstemme, men efter min opfattelse er u-landsproblemet det vigtigste politiske problem, vi overhovedet har i vesten.

Knud Thomsen: Hvad angår forslag til lov om ændring i lov om teknisk samarbejde med udviklingslandene, kan jeg på det konservative folkepartis vegne sige, at vi står særdeles velvilligt over for at gå ind i et udvalgsarbejde vedrørende den foreslåede ændring af § 7, og at udenrigsministeren kan regne med vor velvillige bistand til gennemførelse af de øvrige ændringer, der er tale om.

Den samme velvilje kan jeg give udtryk for, såfremt det lykkes udenrigsministeren at fremkomme med et yderligere ændringsforslag til samme paragraf i loven om teknisk bistand til udviklingslandene, nemlig om under en eller anden form at finde frem til et garantiinstitut med statsgarantier for politisk risiko, som kan være forbundet med investeringer i udviklingslandene.

Jeg tror nok, at udenrigsministeren i sin fremsættelsestale går lidt for vidt, når han giver udtryk for, at regeringen håber, at en garantiordning for den praktiske risiko vil vise sig at være et virksomt middel til at fremme interessen inden for de danske erhverv. „Praktisk“ er nok et for bredt ord, som skyldes sætternissens rænker, og jeg tror, der skulle have stået politisk risiko. Vi vil jo meget gerne se enhver praktisk risiko dækket, men det er dog vist ikke rigtigt.

Som sagt, vi vil meget gerne høre fra udenrigsministeren under det formentlig påfølgende udvalgsarbejde, om et sådant ændringsforslag kan fremsættes. Jeg er klar over de vanskeligheder, der er forbundet med det. Jeg er klar over, at det udvalgsarbejde, der vistnok foregår mellem handelsministeriet og erhvervsorganisationerne, ikke er fuldstændig færdiggjort. Jeg

er også klar over, at der må foretages visse overvejelser om, hvor forvaltningen af en sådan udvidelse af den nugældende § 7 skal ligge, men vi er meget villige til at drøfte dette fordomsfrit i udvalget.

Else-Merete Ross: Da vi den 28. april 1965 drøftede det konservative folkepartis forespørgsel om at søge udsendelsen af frivillige udvidet til et selvstændigt dansk u-landskorps, fremkom jeg med et indlæg, som jeg på en måde kunne nøjes med at referere til i dag. Allerede dengang gik jeg ind for et forslag som det, der foreligger til behandling i dag. Jeg holdt mig nemlig til den betænkning om dansk ungdoms u-landsarbejde, som var afgivet af Mellemfolkeligt Samvirkes særlige udvalg i begyndelsen af oktober 1960. Da den højtærede ministers lovforslag bygger helt på denne betænkning, har jeg ingen indvendinger at gøre.

Jeg er glad ved at høre hr. Lembourn i dag ikke genfremsætte sit forslag om, at vi skulle udsende indtil 3.000 unge. Han har vel rettet sig efter, hvad udenrigsministeren sagde, og trukket et ikke så vel gennemtænkt forslag tilbage. Så vidt jeg kan se, har hr. Lembourn også delvis opgivet sin modstand mod Mellemfolkeligt Samvirke; men der synes dog stadig at bestå nogle betænkeligheder. Bl. a. var hr. Lembourn ikke rigtig tilfreds med dem, der skulle tage sig af udvælgelsen, og ønskede at få nedsat et særligt udvalg. Jeg kan oplyse, at formanden for DUF allerede er medlem af et sådant udvalg, så mon ikke hr. Lembourn alligevel skulle koncentrere sig om virkelig til bunds at få undersøgt, hvad det er, Mellemfolkeligt Samvirke gør, og på hvilken måde de arbejder?

Så blev der talt om, hvilke kvalifikationer de mennesker havde, der udvalgte de frivillige. Jeg tror, at jeg her igen må henvise hr. Lembourn til at gå op på Mellemfolkeligt Samvirkes kontor, tale med disse mennesker og undersøge, hvilke kvalifikationer de har, og efter hvilke metoder de udvælger disse folk.

I styrelsens beretning fra 1965 står der på side 24, at man 1. maj 1965 havde 10 juniorekspertter; det er altså en tanke, man arbejder med og muligvis vil udvikle.

Så var der tanken om at ansætte de frivillige i administrationen, når de kommer